

PARTICULARITĂȚI CLINICO-EVOLUTIVE ALE MENINGITELOR OTOGENE

Narcisa Nicolescu*, Doina Stănescu*, V.Musta*, Teodora Moisil**,
V.Marțincu**

*Universitatea de Medicină și Farmacie

**Spitalul Clinic Nr.4 V.Babeș, Timișoara

În cadrul meningitelor purulente, meningitele otogene ocupă un loc deosebit, făcând parte din acea categorie de îmbolnăviri la care consultul interdisciplinar este esențial pentru stabilirea diagnosticului și mai ales a unei corecte conduite terapeutice. Acest studiu se referă la un număr de 25 bolnavi internați în Clinicile de Boli Infecțioase Timișoara pe o perioadă de 9 ani (1987-1995), provenind din Județul Timiș și din județele arundate: Arad, Caraș-Severin, Hunedoara; o parte din ei fiind inițial internați în secțiile respective. S-au urmărit: forma clinică a focarului otogen, modificările clinico-lichidiene, frecvența și tipul complicațiilor apărute, conduita terapeutică conservatoare sau chirurgicală și evoluția bolnavilor. Se constată că: pe primul loc ca frecvență se situează supurațiile cronice auriculare; sindromul clinic meningeal cât și modificările LCR se abat de la datele clasice cunoscute, posibil datorită terapiei antibiotice anterioare. Evoluții nefavorabile au prezentat pacienții la care terapia conservatoare nu a fost completată în timp util cu intervenția chirurgicală a ORL-istului sau/și neurochirurgului.